

hvoraf de 32 er behandlet af kredsretterne og de 11 er bevilningssager. Der blev under forhandlingerne om udkastet til ægteskabsloven i Grønlands landsråd i 1952 givet udtryk for, at det måtte befrygtes, at indførelsen af en hidtil ukendt adgang til separation og skilsmisse ville føre til uovervejede opløsninger af ægteskab, men denne frygt synes at have været ubegrundet.

De i landsrådet fremsatte udtalelser var baggrunden for særreglen i lovens § 59 a, hvorefter endelig skilsmisse som følge af utroskab efter § 59 først kunne opnås efter en vis betænkningstid. Da denne bestemmelse har ført til usikkerhed og misforståelser og i øvrigt ikke synes at have haft nogen positiv ægteskabsbevarende betydning, ophæves den ved nærværende lov.

Samfundsforskningsudvalgets oplysninger om de problemer, der ofte opstår i forbindelse med opløsning af ægteskab med hensyn til spørgsmålet om, hvem af ægtefællerne boligen skal tilfalde, har givet anledning til en ændret formulering af bestemmelsen herom i lovens § 66. Herudover har den af samfundsforskningsudvalget afgivne rapport ikke givet grundlag for at søge lovens bestemmelser om separation og skilsmisse ændret.

Lovens regler om indgåelse af ægteskab er i alt væsentligt en kodifikation af den retstilstand, der fandtes i Grønland, dog med en enkelt undtagelse, idet man ved indførelse af den danske *ægteskabsalder*, 21 år for mænd og 18 år for kvinder, ændrede den grønlandske ægteskabsalder, der hidtil havde været 19 år for mænd og 17 år for kvinder. For at lette gennemførelsen af denne ændring blev der samtidig givet den ægteskabsprøvende myndighed adgang til at dispensere fra ægteskabsalderen i tilfælde, hvor mænd er fyldt 20 år og kvinder 17. I øvrigt er det efter loven landshøvdingen, der meddeler dispensation fra aldersbestemmelsen. De oplysninger, der foreligger om præsternes og landshøvdingens dispensationspraksis, har ikke givet anledning til at foreslå de her omhandlede bestemmelser ændret.

Udkastet til lovforslaget, der var udarbejdet af Det grønlandske Lovudvalg, var forhandlet med justitsministeriet og tiltrådt af det grønlandske landsråd.